

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714205276
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8714205276.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: AUTOKLUB a. s., so sídlom Teplická cesta 1, 058 01 Poprad, IČO: 45 516 286, zastúpený Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, so sídlom Okružná č. 871/65, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: A. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. N. XXX, XXX XX N., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Budzíkova & JUDr. Dachová, s. r. o., IČO: 47 257 113, so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia 95, o zaplatenie 810,95 eur s prísl., o odvolaní žalovaného a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 7C/15/2015-242 zo dňa 19.9.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Odmieťa sa odvolanie žalobcu voči výroku III. o trovách konania.
- II. Zrušuje sa rozsudok s výnimkou výroku II. o čiastočnom zastavení konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 644,98 eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 23.8.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavuje.

III. Náhradu trov konania stranám nepriznáva.“

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 6.5.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 810,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne z uvedenej sumy od 23.8.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania z dôvodu, že vykonal opravu motorového vozidla žalovaného zn. R. B., evidenčné číslo: S.-W.. Opravu motorového vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. X. na sumu 1.069,30 eur zo dňa 15.8.2013 splatnou dňa 22.8.2013. Poistovňa žalovaného uhradila žalobcovi časť opravy v sume 258,35 eur, čo oznámila žalobcovi listom zo dňa 26.8.2013. Žalobca uviedol, že žalovaný rozdiel ceny opravy v sume 810,95 eur doposiaľ neuhradil a ako dôkaz svojho tvrdenia predložil zákazkový list, faktúru a oznámenie o poistnom plnení zo dňa 26.8.2013. Po tom, ako tamjší súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 13Ro/419/2014-11 zo dňa 27.6.2014, žalovaný podal odpor, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť s tvrdením, že riadne prevzal faktúru za opravu motorového vozidla na sumu 1.069,30 eur. Pre prípad poškodenia motorového vozidla však mal uzatvorené havarijné poistenie na základe zmluvy s poisťovňou E., ktorej včas nahlásil poistnú udalosť a následne doručil všetky doklady týkajúce sa poistnej udalosti. Poisťovňa po preskúmaní jeho nárok na plnenie uznala listom z 26.8.2013, avšak len v rozsahu 424,32 eur. S ohľadom na dohodnutú spoluúčasť uznaná výška poistného plnenia bola krátená o sumu 165,97 eur. Za takejto situácie poisťovňa zaplatila sumu 258,53

eur v zákonnej lehote, čo potvrdil aj žalobca. Žalovaný sumu 165,97 eur zaplatil priamo u žalobcu dňa 16.8.2013, o čom predložil pokladničný doklad. Žalovaný poukázal tiež na to, že poisťovňa neuznala fakturáciu za opravu motorového vozidla žalobcom, pretože oprava nebola realizovaná spôsobom, ktorý zodpovedá rozsahu fakturovanej činnosti, hoci požadovaný výsledok bol dosiahnutý, avšak za skutočne nižších nákladov žalobcu. Podstatou nižších nákladov je skutočnosť, že žalobca deklaroval originálny nový diel, v skutočnosti realizoval len opravu existujúcich poškodených častí vozidla a následne potom ani nemusel realizovať ani niektoré úkony, ktoré si vyfaktoval.

Reagujúc na toto podanie žalobca zobral žalobu v časti zaplataenia 165,97 eur späť. Zároveň tvrdil, že výmena namietaného náhradného dielu, a to pravého prahu dverí (B - stĺpik pravý vonkajší) bol vymenený, preto nie je pravdou, čo konštatoval znalec, že prah dverí bol len tmelený a lakovaný. Dodanie náhradného dielu, ktorý žalobca vymenil, potvrdil aj importér vozidiel R. a zároveň žalobca priložil faktúru od R. Z. K..

Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že podstatou súdneho sporu je skutočnosť, či žalobca menil prah, teda spodnú časť dielu nápravy pod dverami alebo či len túto časť opravil prelakovaním, zatmelením, bez výmeny.

Následne poukázal na výpoveď svedka P. Z. na pojednávaní dňa 26.3.2018, ktorý bol prítomný pri prvej ohliadke havarovaného motorového vozidla žalovaného a ktorý dospel k záveru, že je potrebné meniť prah - spodnú časť napravo pod dverami. Bol potom skontrolovať vozidlo aj po oprave a vzhľadom na namerané hodnoty hrúbky laku dospel k záveru, že prah nebol vymenený. Takúto správu dal aj poisťovní. Skutočnosť, či bol prah menený alebo nie, by bolo možné zistiť len tak, že by sa lak zbrúsil a vizuálne by sa zistilo, či bol prah menený alebo nie. Pokiaľ by bol prah vymenený, tak poisťovňa by nahradila celú fakturovanú sumu. Súd prvej inštancie zároveň skonštatoval, že po výpovedi tohto svedka bolo pojednávanie odročené s tým, aby sa odborným spôsobom zistilo po odbrúsení vozidla, či spodná časť bola alebo nebola menená. Ako vyplýva z priloženej dokumentácie a v konečnom dôsledku o tom nemal pochybnosti ani žalovaný, bolo zistené, že sporný diel - pravý predný prah bol vymenený. Za takejto dôkaznej situácie súd potom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku. Žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého spornú vec posúdil a rozhodol, súd prvej inštancie neuviedol.

Vzhľadom na to, že žalobca zobral žalobu v časti späť, prvoinstančný súd konanie v tejto časti zastavil s poukazom na ust. § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 257 CSP, keď dospel k záveru, že žalovaný sa bránil zaplataeniu ceny opravy vozidla z toho dôvodu, že bol uvedený do omylu pracovníkmi E., ktorí bez náležitého zistenia konštatovali, že nedošlo k výmene poškodeného dielu, ale len k jeho oprave. Nebyť takéhoto konštatovania zo strany poisťovne, nebolo by došlo k súdnemu sporu. Pokiaľ sa týka žalovaného, ide o osobu v dôchodkovom veku s nízkym príjmom a bolo by neprimerane prísne, aby za takejto situácie aj napriek tomu, že bol žalobca úspešný, zaviazal ho k úhrade trov konania.

3. Proti výroku III. tohto rozsudku, ktorým súd náhradu trov konania stranám nepriznal, podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko súd nemal preukázané majetkové a sociálne pomery žalovaného odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Len status žalovaného, že je dôchodcom, pre takýto záver nepostačuje a namietal tiež, že súd ani neskúmal okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku žalobcu na súde a ani postoj účastníkov v priebehu konania. Žalobca predsa nemôže niesť zodpovednosť za to, ako sa k vyúčtovaniu poistného plnenia postavili pracovníci poisťovne.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) sa pred rozhodnutím vo veci samej zaoberal otázkou včasnosti odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie a vec prejednal bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči výroku III. o trovách konania je podané oneskorene a po preskúmaní napadnutého rozsudku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Podľa § 362 ods. 1, 2, 3, 4 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

6. Odvolanie proti rozsudku aj uzneseniu sa podáva v lehote 15 dní, ktorá plynie od doručenia rozhodnutia. Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty, teda deň doručenia. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, čo platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

7. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu rozsudok prevzal dňa 16.12.2018. Posledný deň odvolacej lehoty pripadol na 31.12.2018, čo bol pondelok. Žalobca však odvolanie proti trovám konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal až dňa 8.1.2019 osobne do podateľne Okresného súdu Poprad. V samotnom odvolaní je uvedený deň vyhotovenia dňa 4.1.2019.

8. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene.

9. Nakoľko z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal odvolanie oneskorene, t.j. po uplynutí 15-dňovej lehoty podľa § 362 CSP, odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol ako oneskorene podané.

10. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaný a to vo vzťahu k výroku I., ktorým bolo žalobe vyhovené. Nestotožnil sa s úvahou súdu o tom, že podstatou súdneho sporu je skutočnosť, či žalobca menil prah, teda spodnú časť dielu nápravy pod dverami alebo či ju len opravil prelakovaním, zatmelením bez výmeny. Podľa názoru žalovaného predmetom sporu bola dôvodnosť žalovanej sumy, ktorá mu bola oznámená doručenu faktúrou. Medzi stranami bolo sporné, či zvyšok neuhradenej faktúry má alebo nemá žalovaný povinnosť zaplatiť. Tento totiž v nadväznosti na stanovisko poisťovne (kde bol havarijne poistený) mal pochybnosť o zvyšku nezaplatennej faktúry. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil len tým, že podľa neho z vykonaných dôkazov bolo preukázané, že pravý predný diel dverí bol vymenený a tento záver mu postačil pre uznanie dôvodnosti žaloby. V takto formulovanom právnom stanovisku súdu prvej inštancie absentuje náležité právne zdôvodnenie. Z obsahu odôvodnenia sa nedá zistiť, pod akú skutkovú podstatu príslušnej právnej normy súd podriadil skutkový stav. Z obsahu odôvodnenia súdu absentuje aj podstatné zhodnotenie skutkového stavu, ktoré je dôležité pre rozhodnutie v tejto veci. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom sa vyporiada aj s námietkami účastníka. Porušením tohto práva účastníka sa mu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Nedostatok riadneho odôvodnenia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhol, aby odvolací súd s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie.

Aj napriek vytýkaným vadám žalovaný poukázal na to, že z vykonaného dokazovania nebolo možné zistiť, či fakturovaná cena za opravu motorového vozidla bola dôvodná. Žalobca si nedal vopred schváliť cenu svojej opravy, o cene služby informoval žalovaného až po realizácii opravy a rovnako nepreukázal, že ním fakturovaná cena je primeraná. V konaní produkoval dôkazy, ktoré boli v jeho výlučnej dispozícii - kalkulácie opravy verzia I. zo dňa 7.8.2013 a verzia II. zo dňa 17.10.2013. Žalobca v konaní neobhájil dôvodnosť a správnosť svojej fakturácie a to aj s poukazom na to, že poisťovňa E. mala vypracované vlastné kalkulácie cien opravy, na podklade ktorých čiastočne uznala včas uplatnenú poistnú udalosť. Rozpornosť jednotlivých kalkulácií spočívala nielen v otázke, či bol prah dverí vymenený celý alebo jeho časť, ale aj v účtovaní odlišných cien za poskytnuté služby. Neprimeranosť ceny je zjavná aj z toho, že žalobca nepreukázal v konaní, či výmenu poškodenej časti prahu realizoval z originálneho dielu, o ktorom tvrdí, že si ho objednal, ale objednanie v konaní dôkazom nepreukázal. Žalovaný vyslovil názor, že žalobca v celom rozsahu neuniesol dôkazné bremeno tak, aby bez ďalších pochybností preukázal dôvodnosť a výšku fakturovanej a žalovanej sumy. Navyše žalovaný včas reklamoval (dňa 29.10.2013)

neprevedené práce a po tom, čo si na vlastné náklady zabezpečil znalecký posudok č. 474/2013, reklamoval správnosť fakturácie (22.11.2013). Reklamácia nebola zákonným spôsobom vybavená (bola odmietnutá bez odborného posúdenia). Pokiaľ by žalobca realizoval opravu podľa pokynov poisťovne a skutočne by bol vymenil celý pravý predný prah dverí, neboli by vznikli pochybnosti o cene inak poskytnutej služby a žalovanému by bola podstatná časť opravy vyplatená z titulu poistného krytia. S ohľadom na zložitosť a finančnú náročnosť dôkaznej povinnosti žalovaný navrhoval uzavretie súdneho zmiernu, o ktorom však žalobca odmietol rokovať z dôvodu, že žiadal, aby mu boli priznané trovy konania. Nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno, súd by mal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nakoľko prvoinštančný súd neaplikoval dôvodné procesné zákonné ustanovenia tak, aby vo veci rozhodol v súlade so zákonom, žalobca udával ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, a preto žiadal, aby bol napadnutý prvoinštančný rozsudok odvolacím súdom zmenený tak, že žaloba bude v celom rozsahu zamietnutá. Uplatnil si tiež trovy odvolacieho konania.

11. K tomuto odvolaniu zaslal žalobca svoje vyjadrenie, v ktorom rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne, kde sa súd vysporiadal s vykonaným dokazovaním, dôkazy správne vyhodnotil a jeho rozhodnutie je logické a správne uzatvára vec skutkovo aj právne. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zmeniť právne posúdenie uplatneného nároku, resp. skutkový stav zistený z vykonaného dokazovania. Navrhol preto napadnutý prvoinštančný rozsudok potvrdiť ako vecne správny, pretože odvolanie žalovaného je nedôvodné.

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

13. Podstata odvolacích argumentov žalovaného bola sústredená na tvrdenie o nesprávnom, resp. neexistujúcom právnom posúdení veci, na nesprávnom zistení skutkového stavu veci, na nepreskúmateľnosti rozhodnutia a v konečnom dôsledku porušení práva na spravodlivé súdne konanie.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov, alebo vyjadrení strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

16. Odvolací súd sa najprv vypracoval s odvolacom námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

17. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia (podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP) je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie je obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jedným z čiastkových práv tvoriacich obsah práva na spravodlivý proces je okrem iného aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

19. Obsah práva na spravodlivý proces je široký a medzi jeho zložky možno okrem iných zaradiť aj zákaz ľubovôle, zákaz prekvapivých rozhodnutí, právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia (okrem ďalších).

20. Pod právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej súd podriadi zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové zistenia v prejednávanom spore sú myšlienkovým postupom súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať. V odôvodnení súd odcituje túto právnu normu a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Súd sa tiež vyjadrí ako túto právnu normu interpretuje. Potrebne je zopakovať, že rozsudok má byť logický a zrozumiteľný preto, pokiaľ nie je nevyhnutné, treba sa vyhnúť citácii celých zákonných ustanovení. Postačuje uvedenie tej časti právnej normy, ktorá sa na skutkový stav aplikuje (viď Komentár Civilný sporový poriadok, Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., k § 220 na str. 816).

21. Z obsahu spisu je nateraz zrejmé, že žalobca vykonal opravu motorového vozidla žalovaného zn. R. B., evidenčné číslo S.-W., pričom za opravu vyúčtoval žalovanému faktúrou č. X. zo dňa 15.8.2013, ktorá bola splatná dňa 22.8.2013, sumu 1.069,30 eur. Časť ceny opravy v sume 258,35 eur uhradila žalobcovi poisťovňa žalovaného, pričom rozdiel ceny opravy v sume 810,95 eur žalovaný do podania žaloby neuhradil. V priebehu konania vzhľadom na zaplatenie sumy 165,97 eur zo strany žalovaného priamo žalobcovi ako spoluúčasti na poistnom plnení, keď žalovaný túto sumu zaplatil priamo žalobcovi dňa 16.8.2013 v zmysle predloženého pokladničného dokladu, žalobca vzal v tejto časti žalobu späť, a preto súd prvej inštancie v uvedenej časti aj konanie zastavil výrokom II., voči ktorému žalobca ani žalovaný odvolanie nepodal a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť. Predmetom konania tak ostáva zaplatenie istiny 644,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 23.8.2013 do zaplatenia.

22. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovaný neuznával fakturáciu za opravu motorového vozidla žalobcom, pretože tvrdil, že oprava nebola realizovaná spôsobom zodpovedajúcim rozsahu fakturovanej činnosti. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel bez akéhokoľvek právneho posúdenia, bez odkazu na hmotnoprávne ustanovenie, podľa ktorého predmetný uplatnený nárok posúdil. Súd prvej inštancie poukazoval len na priloženú fotodokumentáciu (pravdepodobne ide o fotografie na čl. 237 a 238 doložené žalovaným spolu s vyjadrením jeho právnej zástupkyne zo dňa 17.9.2018 - čl. 236). Skonštatoval, že z fotodokumentácie, o ktorej v konečnom dôsledku nemal pochybnosti ani žalovaný, zistil, že sporný diel, to je pravý predný prah, bol vymenený a za takejto situácie mal za to, že žaloba je dôvodná, a preto jej vyhovel v celom rozsahu (okrem časti 165,96 eur s prísl., v ktorej bolo konanie zastavené). Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s námietkami žalovaného prezentovanými v priebehu prvoinštančného konania o tom, či fakturovaná cena za opravu motorového vozidla bola dôvodná. Žalovaný namietal dôvodnosť fakturácie za 5 hodín práce pri výmene stĺpika, namietal demontáž vankúša zadnej sedačky a s tým súvisiacu fakturáciu 3,- eurá, ani položku dvere zadné pravé a s tým súvisiacu fakturáciu 18,- eur, lakovanie ozdobnej lišty prahu, nakoľko táto nebola poškodená, je z hliníka a nebol dôvod ju lakovať a s tým súvisiacu položku 15,- eur. Tvrdil aj nedôvodnosť položky: príprava na lakovanie plastov vo výške 15,- eur, nakoľko v mieste opravy nebol zistený žiaden plastový diel, ktorý by bol lakovaný a rovnako namietal aj položku lakovanie plochy 0,09 m², za ktorú žalobca fakturoval čiastku 241,38 eur, pričom táto položka je pri porovnaní cien prác v iných servisoch niekoľkonásobne vyššia a z tejto sumy neuznával 91,38 eur. Rovnako namietal výšku fakturovanej sumy za dodanie celého B stĺpika pravého vonkajšieho v sume 244,10 eur, z ktorej uznával dôvodnosť fakturácie len v sume 60,- eur. Celkovo tak žalovaný neuznával dôvodnosť fakturácie v celkovej výške 395,48 eur. S týmito námietkami žalovaného sa súd prvej inštancie nijako

nevyporiadal. Pre uznanie dôvodnosti celej žaloby (okrem sumy 165,97 eur s príslušenstvom, v ktorej bolo konanie zastavené) postačovalo súdu prvej inštancie len zistenie, že pravý predný diel dverí bol vymenený. V obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku absentuje podstatné zhodnotenie skutkového stavu dôležité pre rozhodnutie v tejto veci. Zároveň v uvedenom rozsudku absentuje náležité právne zdôvodnenie. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav podriaďuje pod konkrétnu skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. V tejto súvislosti obstojí odvolacia námietka žalovaného, že z obsahu odôvodnenia sa nedá zistiť, pod akú skutkovú podstatu príslušnej právnej normy súd prvej inštancie podriadil skutkový stav. Pre presvedčivosť odôvodnenia rozsudku je však nevyhnutné, aby súd uviedol, ako vec právne posúdil a tiež ako zhodnotil skutkový stav (§ 220 ods. 2 CSP).

23. Strany sporu majú právo na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu a to vrátane podstatného zhodnotenia skutkového stavu a náležitého právneho zdôvodnenia. V tejto súvislosti je dôvodné aj konštatovanie žalovaného v odvolaní, že povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada aj s námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutiach práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko súd prvej inštancie dôsledne neskúmal skutočnosti relevantné na rozhodnutie predmetnej právnej veci, zároveň dostatočným a presvedčivým spôsobom neodôvodnil svoje rozhodnutie, odvolací súd za daného stavu rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I., ako aj v súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušil (okrem výroku II. o čiastočnom zastavení konania) a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP.

25. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o návrhu žalobcu, vyporiadať sa so všetkými vyššie uvádzanými námietkami žalovaného v súvislosti s dôvodnosťou fakturovaných súm podľa jednotlivých položiek, následne zhodnotiť dôsledne skutkový stav a dôkazy dôležité pre rozhodnutie v tejto veci a predovšetkým následne zistený skutkový stav podriaďiť pod konkrétnu skutkovú podstatu hmotnoprávnej normy. Zatiaľ sa javí, že ide o nárok vyplývajúci z ust. § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka. Rovnako sa súd vysporiada aj s tvrdeniami žalujúcej strany vznesenými v priebehu konania. Závery potom premietne do odôvodnenia nového rozhodnutia tak, aby bolo preskúmateľné a presvedčivé v zmysle § 220 CSP.

26. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. O trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 CSP).

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).